

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.81/2024/28. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2025. évi január hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az emberkereskedelem és kényszermunka büntette és más bűncselekmények miatt **Terhelt1 és 2 társa** ellen indított büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 4.B.32/2024/184. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 (öt) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakkal szemben személyenként 1.711.469 (egymillió-hétszáztizenegezer-négyszázhatvankilenc) forintra vagyonekobbzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában a 2024. évi október hó 2. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja.

Kötelezi Terhelt1 I. r. vádlottat 34.477 (harmincnégyezer-négyszázhetvenhét) forint, Terhelt2 II. r. vádlottat 32.931 (harminckettőezer-kilencszázharmincegy) forint és Terhelt3 III. r. vádlottat 30.552 (harmincezer-ötszázötvenkettő) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Szekszárdi Törvényszék a 2024. évi október hó 2. napján kihirdetett B.32/2024/184. számú ítéletével *Terhelt1 I. r. vádlottat* társtettesként elkövetett a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 192. § (2) bekezdés a) pontjának II. és III. fordulatában, a b) pontjának I. fordulatában meghatározott, az (5) bekezdés 1. tétel b) pontja szerint minősülő emberkereskedelem és kényszermunka büntette, a Btk. 366. § (1) bekezdés c) pontjának II. fordulatában meghatározott kifosztás büntette, társtettesként, folytatólagosan elkövetett, a Btk. 375. § (5) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés b) pontjának II. fordulata szerint minősülő információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette miatt, mint többszörös visszaesőt – halmazati büntetésül – 12 év szabadságvesztésre, 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy abból az I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.
- [2] *Terhelt2 szül. születési név1 II. r. vádlottat* társtettesként elkövetett a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 192. § (2) bekezdés a) pontjának II. és III. fordulatában, a b) pontjának I. fordulatában meghatározott és az (5) bekezdés 1. tétel b) pontja szerint minősülő emberkereskedelem és kényszermunka büntette miatt 5 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztés tartamába az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.
- [3] *Terhelt3 III. r. vádlottat* társtettesként elkövetett a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 192. § (2) bekezdés a) pontjának II. és III. fordulatában, a b) pontjának I. fordulatában meghatározott, az (5) bekezdés 1. tétel b) pontja szerint minősülő emberkereskedelem és kényszermunka büntette és társtettesként, folytatólagosan elkövetett a Btk. 375. § (5) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés b) pontjának II. fordulata szerint minősülő információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette miatt – halmazati büntetésül – 6 év 6 hónap szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani és megállapította, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.
- [4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az *ügyészség* *Terhelt1 I. r.*, *Terhelt2 II. r.* és *Terhelt3 III. r. vádlottak* terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés, míg *Terhelt1 I. r.* és *Terhelt2 II. r. vádlottak* vonatkozásában pénzbüntetés kiszabása érdekében fellebbezett. *Terhelt1 I. r. vádlott és védője* az emberkereskedelem és kényszermunka büntette tekintetében felmentés érdekében, egyebekben enyhítésért jelentett be fellebbezést. *Terhelt2 II. r.* és *Terhelt3 III. r. vádlott és védője* elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítésért élt jogorvoslati kérelemmel.
- [5] A egyéb érdekelt1 átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a vármegyei főügyészség által bejelentett jogorvoslati kérelmet módosított tartalommal tartotta fenn és az elsőfokú bíróság ítéletének akként történő megváltoztatását indítványozta, hogy a másodfokú bíróság *Terhelt1 I. r.*, *Terhelt2 II. r.* és *Terhelt3 III. r. vádlottakat* hosszabb tartamú

szabadságvesztés-büntetésre ítélje. A II. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is hosszabb tartamban határozza meg, valamint az I. r. és III. r. vádlottakkal szemben személyenként 1.711.469 forint erejéig vagyonek Kobzást rendeljen el.

- [6] A vádlottak védői a nyilvános ülésen a jogorvoslati nyilatkozataikat változatlanul fenntartották és azzal egyező tartalommal szólaltak fel.

[7] **II.**

- [8] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogorvoslatokkal megtámadott határozatát a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, illetve – a Be. 591. § (7) bekezdése folytán, hivatalból – döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben. A felülbírálat fenti keretei a Be. 590. § (10) bekezdése értelmében Terhelt I. r. vádlottnak az elsőfokú ítéletben írt, társtettesként, folytatólagosan elkövetett információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntettként értékelt cselekményére is vonatkoztak, függetlenül attól, hogy e körben csak enyhítésért jelentett be védőjével fellebbezést.

- [9] A felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az tehát hiánytalan, teljeskörűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

- [10] Az elsőfokú bíróság nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút-, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró, a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető ún. relatív eljárási szabálysértést, mely a határozat érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.

- [11] A törvényszék a feltárt és rendelkezésre álló bizonyítási eszközöket mérlegelési körébe vonta, azok bizonyító erejét, valóságtartalmát a logika szabályainak megfelelően értékelte. Ennek során – az egyes bizonyítékok terhelő és mentő vonatkozásait egyaránt figyelembe véve – meggyőző érveléssel adott számot ténymegállapításairól, végső soron a vádlotti védekezések elvetésének okairól. Következésképpen indokolási kötelezettségének is magas színvonalon eleget tett.

- [12] A vádlottak és védők által bejelentett jogorvoslati kérelmek a felmentést célzó, a tényállás mikénti megállapítását sérelmező részükben – az elsőfokú bíróság által megcáfolt és elutasított védekezések ismételt megfogalmazásával – tulajdonképpen ezt a bizonyítékértékelő tevékenységet támadták. Miután a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a vádlottak cselekvőségét érintő mérlegelő tevékenységével maradéktalanul egyetértett, érvelésének teljes körű megismétlését nem, mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.

- [13] A bizonyítékok értékelésének meghatározó sajátossága volt, hogy a vádlottak a büntetőjogi felelősségüket a terhükre rótt bűncselekmények vonatkozásában tagadták, ugyanakkor az emberkereskedelemmel összefüggő cselekmények számos elemét maguk sem vitatták. Egyező tartalmú bizonyítékok tették tehát lehetővé annak megállapítását, hogy a sértett mely

időponttól meddig tartózkodott a Cím1 szám alatti ingatlanban. Az előadott védekezésük kapcsán pedig megállapítható volt, hogy a vallomásaik többszöri megváltoztatásának háttérben jól érzékelhetően a cselekvőségük kedvezőbb büntetőjogi megítélésének elérésére való törekvés állt.

- [14] Az elsőfokú bíróság bizonyítékokat elemző tevékenységét áttekintve azt szükséges hangsúlyozni, hogy nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a bizonyítékok értékelésének általános elvét úgy fogalmazta meg, hogy elsődleges fontosságot a sértett egyéb bizonyítékokkal is alátámasztott vallomásának, valamint tanú10 tanú vallomásának tulajdonított.
- [15] Terhelt1 I. r. vádlott védőjének érvelésével szemben megállapítható volt, hogy helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a sértett közel három órán keresztül történő kihallgatásáról készített kép- és hangfelvételt az igazságügyi pszichológus szakértő rendelkezésére bocsátotta, aki pedig egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy a sértett szellemi képességei lehetővé tették a vallomástételt.
- [16] A felderítendő tények között kiemelkedő jelentősége volt sértett1 sértett kiszolgáltatott, függő helyzetének, mely még a büntetőeljárás alatt is megfigyelhető volt. Erre nézve az elsőfokú bíróság a sértettnél okszerű következtetésre jutott. Hangsúlyozni szükséges, hogy a sértett a bírósági kihallgatásán érdemileg a nyomozás során tett vallomásaival egyezően nyilatkozott. A nyomozás során tett négy tanúvallomása pedig a lényeges körülményekre vonatkozóan túlnyomórészt következetes és egybehangzó volt. A sértett személyiségére vonatkozó megállapításokat az elsőfokú bíróság szakértő4 igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleménye mellett tanú10, tanú2, tanú3 és a 2. számú tanú vallomására alapította, mellyel a másodfokú bíróság szintén egyetértett.
- [17] A múltbeli történések valósághű rekonstrukcióját nagy mértékben megkönnyítették a sértett vallomását alátámasztó okirati bizonyítékok, így a minden vonatkozásban megalapozott igazságügyi pszichológus szakértői vélemények, valamint a rt1, az nyrt1., a zrt1., a zrt2 által megküldött iratanyagok tartalma. Így tehát a vádlottak védekezésével szemben további azonos tartalmú bizonyítékok tették lehetővé a sértett bankkártyájára és annak forgalmára vonatkozó adatok rögzítését, így azt is, hogy azzal Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlott hány alkalommal és milyen összegben vett fel készpénzt és használta fizetés céljából.
- [18] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás tehát kellően felderített, további eljárási cselekmények fogantatása – a Terhelt1 I. r. vádlott által indítványozott más igazságügyi pszichológus szakértő bevonása – teljességgel feleslegesnek, szükségtelennek mutatkozott, ezért a másodfokú bíróság az erre irányuló bizonyítási indítványt elutasította.

[19] **III.**

- [20] A Be. 591. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére.
- [21] Az ezt sérelmező fellebbezések tehát megalapozatlanok voltak.
- [22] A cselekmények jogi értékelése körében mindenekelőtt arra szükséges utalni, hogy helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a bűncselekményeket a Btk. 2. § (1) bekezdése értelmében az azok elkövetésekor hatályban volt büntető törvény szerint bírálta el. Ezen álláspontját alátámasztó indokaival a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

- [23] A bűncselekmények minősítése is a büntető anyagi jogszabályban foglaltaknak megfelelően történt. Helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a vádlottak részéről a sértett kizsákmányolása, a kiszolgáltatott helyzetével történő visszaélés kétséget kizáró módon megállapítható volt. Annak ténye pedig, hogy a sértett személyi szabadságának korlátozása nem volt teljes, és ennek ellenére nem szökött meg a családnévvel családtól, a sérelmére megvalósított emberkereskedelem és kényszermunka büntetnének megállapítását nem érinti.
- [24] A kiszolgáltatott helyzet ismérvei jelen ügy sértettjét kétségkívül jellemezték. A sértett kizsákmányolás elősegítése céljából történő elszállásolása, a szálláson történő élelmezése, részére ruházat, illetve az egyéb személyes szükségletek munka végzéséhez is elengedhetetlen mértékű, minimális biztosítása pedig mind olyan magatartások, amelyek az emberkereskedelem véghezvitelét, a kizsákmányolást, illetve annak fenntartását hivatottak szolgálni (*BH 2023.90.*).
- [25] A sértett szellemi képessége, mentális állapota és ehhez kapcsolódóan érdekérvényesítési képességének szinte teljes hiánya – a fenti körülmények mellett – nem csupán a kiszolgáltatott helyzet megállapítását tette nyilvánvalóvá, de arra is lehetőséget adott, hogy a vádlottak cselekményeiket hosszú időn keresztül elkövethessék.
- [26] A vádlottak – amint arra az elsőfokú bíróság szintén helyesen utalt – az emberkereskedelem és kényszermunka büntetét egymás tevékenységét kiegészítve, a feladatokat egymás között felosztva közösen, a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesként valósították meg.
- [27] A védelem érvelésével szemben kétség sem merült fel az elsőfokú bíróság azon megállapításával összefüggésben, hogy a kiszolgáltatott helyzetben lévő, a vádlottak hatalma, befolyása alatt álló, rossz egészségi állapotú, alacsonyan strukturált személyiségű, rendkívül könnyen befolyásolható, sodorható, önsorsrontó magatartásra képes sértett alávetettsége miatt a bűncselekmény elhárítására korlátozottan képes speciális alany volt, aki a vádlottakhoz történő költözését megelőzően egyedül élt, segítségre csak korlátozottan számíthatott. A vádlottak által a sértettel végeztetett nehéz fizikai munka az idős, gerincmeszesedéstől szenvedő sértett számára az átlagosat meghaladó fizikai; a testi és szóbeli bántalmazások, megalázások, továbbá az ismerősei és rokonai által is észlelt kukázás pedig lelki kényszerűvé, megalázást jelentettek a számára, így a sértett sanyargatása, mint minősítő körülmény mindezekből egyértelműen megállapítható volt.
- [28] Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak egymás tevékenységéről tudva, szándékegységben sértettl sértett pénzének felhasználását szem előtt tartva 142 alkalommal használták készpénzfelvételre és bankkártyás vásárlásra a tulajdonát képező bankkártyát, mellyel összesen 3.422.938 forint kárt okoztak a sértettnek. Ezen cselekményük pedig a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesként, a Btk. 6. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett, a Btk. 375. § (5) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés b) pontjának II. fordulata szerint minősülő információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntetnének minősül, melyet az elsőfokú bíróság szintén helyesen állapított meg.

[29]

IV.

- [30] A büntetés alapját és az irányadó középértéket az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott vonatkozásában helytállóan rögzítette. Ugyancsak helytállóan történt meg a büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezők feltárása is.

- [31] A Btk. 80. § (2) bekezdése szerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. Az elsőfokú bíróság a vádlottakat a középértéknél enyhébb büntetésre ítélte, melynek kellő indokát adta.
- [32] A büntetés kiszabása körében értékelendő tényezőkre is tekintettel az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések eltúlzottan enyhének egyáltalán nem tekinthetők. A kifogásolható életvezetésű, többszörös és részben különös visszaeső, más büntetőeljárások hatálya alatt, kettőnél nagyobb bűnhalmazatban álló bűncselekményeket elkövető Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott 12 év szabadságvesztés igazodik a terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyához egyben tükrözi a személyében rejlő társadalomra veszélyesség mértékét is.
- [33] Terhelt2 II. r. vádlott esetében a szabadságvesztés tartamának a speciális minimumban történő megállapítása a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok eléréséhez szükséges és egyben elegendő is.
- [34] Ugyanakkor Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények számára és nyomatékára figyelemmel 5 év 6 hónap szabadságvesztésre enyhítette. Az így kiszabott büntetések megfelelnek a jogkövetkezmények vádlottak közötti belső arányosítása követelményének is.
- [35] Következésképpen a büntetőjogi jogkövetkezményeket sérelmező fellebbezések a súlyosbítást célzó részükben nem voltak megalapozottak. Nem vezettek eredményre továbbá a Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak és védőik által a büntetés enyhítése végett előterjesztett fellebbezések sem.
- [36] Az ítélet egyéb rendelkezései körében arra szükséges utalni, hogy tévedett az elsőfokú bíróság amikor Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakkal szemben nem rendelkezett vagyonelkobzás alkalmazásáról.
- [37] Az elsőfokú bíróság bár helyesen hivatkozott a 69/2008. valamint a 95/2011. Büntető Kollégiumi véleményre is, melyek figyelembevételével nem kerülhet sor a vagyonelkobzás egyetemes alkalmazására, azonban jelen ügyben nem is egyetemes kötelezésnek van helye.
- [38] Amennyiben ugyanis a bűncselekmény kapcsán több elkövető gazdagodott, de a gazdagodás egymás közötti aránya nem ismert, azt egyenlő arányban kell megállapítani (*Kúria Bhar.1283/2023/9. számú precedensképes határozata*).
- [39] A tényállás pontosan tartalmazza, hogy az egymással egy háztartásban élő, élettársi kapcsolatban álló Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak a társtettesként elkövetett vagyon elleni bűncselekmény elkövetésével összesen 3.422.938 forinttal gazdagodtak. Rögzítette továbbá e körben az elsőfokú bíróság azt is, hogy nem volt tisztázható, hogy a bűncselekmény elkövetése útján szerzett vagyon pontosan milyen részében melyik vádlotthoz került.
- [40] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a vagyonnak az elkövetők általi megszerzését követő további sorsa, mozgása a vagyon bűnös eredetén nem változtat, így a teljes okozott kár szerinti összegre kell vagyonelkobzást elrendelni az elkövetők között egyenlő arányban (*Kúria Bhar.1283/2023/9. számú precedensképes határozata*).
- [41] Ezért a másodfokú bíróság – a fellebbviteli főügyészség indítványával egyezően – Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottal szemben személyenként 1.711.469 forint összegre vagyonelkobzást rendelt el a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján.
- [42] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint Terhelt3 III. r. vádlottal szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményekre vonatkozó részében, valamint a vagyonelkobzást érintően a Be. 606. § (1) bekezdése értelmében megváltoztatta, az egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

- [43] Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak által letartóztatásban töltött további idő beszámítása a Btk. 92. § (1) bekezdésén alapul.
- [44] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a vádlottak a Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelesek megfizetni az államnak.

P é c s, 2025. január 7.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 4.B.32/2024/184. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.81/2024/28. számú ítélete folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2025. évi január hó 7. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke